

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 7 Číslo 31 Prosinec 2012

SLOVO OTCE MARIUSZE

Jaký bude Tvůj advent, takové budou i Tvoje Vánoce

Milí farníci, drahá sestro a bratře, v neděli 2. prosince začne advent – doba přípravy na Vánoce, na slavnost Narození Páně. Který to už advent Tvého života bude? Jak ho prožiješ? V čem by mohl být lepší, než ty předchozí? To jsou otázky, které stojí za to, aby si je člověk položil a zamyslel se nad nimi na začátku adventní doby. Můžeme se také ptát: Proč vlastně ten celoroční okruh liturgického slavení?

Myslím si, že Matka Církev nám ho nabízí hlavně proto, že my lidé toužíme po určité stabilitě života. Potřebujeme k životu řád a jisté pevné body, o které bychom se mohli opřít, ale zároveň toužíme i po změně, jinak přichází nuda a únava. Takové však pestré uspořádání liturgického kalendáře, kde se stále slaví něco „ jakoby starého" a pravidelně připomíná v různých ročních obdobích a zároveň, kde se stále slaví něco „nového", co se střídá, jak pokračuje liturgický rok, je nám přirozené a může být šancí – dobrou příležitostí k duchovnímu růstu.

Toto roční opakování stejných liturgických svátků a období může být užitečné právě v tom, že nám dává možnost každým rokem pamatovat na ty nejzákladnější pravdy víry, které slavíme, a zároveň je zde dost prostoru, aby nás Duch svatý vedl k tomu, abychom každý nový advent, Vánoce, postní či velikonoční dobu, prožívali jinak, lépe a zraleji.

Řád a rytmus je v přírodě všude přítomen a jeho zachovávání rozhodně slouží také člověku. Přijměme tedy další pozvání naší Matky Církve k dobrému prožití letošního adventu v důvěře, že ten čas je pro nás darem samého Boha a časem milosti. Začněme hlavně tím, že se budeme více otvírat Božímu Slovu a znovu objevíme důležitost upřímné a pravidelné modlitby. Vždyť jaká je naše modlitba, taková bude i naše víra. Jaká je naše víra, takový bude i náš život – pravili staří křesťané.

Nedávno jsem se vrátil z duchovní obnovy pro kněze na Velehradě. Letošní exercicie byly hlavně postaveny na adoraci Nejsvětější Svátosti a naslouchání Slovu Božímu. Po celou dobu jsem tam pociťoval, že právě to je nejdůležitější, co potře-

buji pro svoji duši. Poznal jsem znovu, že jedině „Ježíš má slova života věčného a k nikomu jinému jít nechci". Děkuji vám všem, kteří jste mě během pobytu na Velehradě doprovázeli modlitbou. Měl jsem tam s sebou i vás.

Jako dárek z duchovní obnovy vám vezu sobotní adoraci v Moravanech. Chci, aby sobotní večerní hodiny od 19:30 - 21:00 byly časem našeho osobního setkání s Ježíšem vystaveným na oltáři v Nejsvětější Svátosti. Rád bych tam spolu s vámi setrvával na modlitbě za naši farnost, zejména za nemocné. Věřím, že se ke mně připojíte a pro mnohé z vás to bude dobrá příležitost, abyste se v závěru únavného pracovního týdne mohli setkat s Tím, který jediný má moc nás „občerstvit" a dát sílu a nadšení k dalšímu týdnu. Každá lidská duše potřebuje k své „svěžesti" a růstu pravidelnou a vydatnou duchovní stravu.

Blížící se Vánoce jsou svátky Boží lásky ke každému člověku, neboť "tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna" (Jan 3, 16).

Ať se všichni na ně dobře připravíme a prožijeme je v opravdové lásce, která začala u betlémských jeslí a po staletí vyzařuje z Ježíšova kříže.

S darem modlitby

Váš otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Svatý Silvestr

Narodil se v Římě. Jeho původ je podle legend nejasný, je většinou uveden jako syn Rufinova. Kněžské svěcení prý přijal před pronásledováním v r. 284. Pokřtěn byl jako mladý muž, za Císaře Diocletiana v době pronásledování křesťanů se ukrýval v lesích na Monte Soracte kousek od Říma. Odtud podle legendy pochází i jeho jméno Silvestr, které si vybral po zvolení římským biskupem (papežem). Silvestr pochází z latinského slova silva, které znamená les.

Byl třicátým třetím papežem katolické církve. Jeho pontifikát trval od 31. ledna 314 do 31. prosince 335. V době jeho pontifikátu si katolická církev upevnila své postavení ve světě, kterého se poté už nikdy nebyla donucena vzdát. Silvestr I. byl 8. nejdéle vládnoucím papežem (21 let, 11 měsíců a 1 den).

Podle legendy Silvestr I. vyléčil z lepry a následně pokřtil římského

císaře Konstantina Velikého, který mu z vděčnosti daroval pozemek, na kterém se nyní nachází stát Vatikán.
Za jeho pontifikátu došlo k proměně pohanského Říma na křesťanský, vyrůstaly nejvýznamnější římské chrámy a konaly se důležité koncily. Doléhaly na něj starosti a útrapy působené bludy donatistů a ariánů, zaváděl církevní disciplínu a usiloval o zvelebení bohoslužeb.
Silvestr I. prosadil zákony ohledně otroků a svěcení svátků, neděli vyhlásil za povinný sváteční den.
S pomocí císaře byly v Římě postaveny čtyři slavné baziliky: sv. Jana v Lateráně, sv. Petra ve Vatikánu, sv. Pavla za hradbami a sv. Vavřince za hradbami. Nad katakombami svaté Prisily nechal zbudovat kostel, v kterém byl pak sám pohřben. Silvestr zemřel 31. prosince 335. Jako první papež byl pohřben v chrámě, v bazilice sv. Priscilly, kde byli v pozdějších dobách pochováni i někteří další papežové. Jeho hrob byl znovu objeven v roce 1890.
Památka sv. Silvestra se uctívá právě 31. prosince, končí jeden rok a s nadějí očekáváme příchod nového, tak i pontifikát Silvestra I. označuje konec éry pronásledování křesťanů a začátek nového zlatého věku církve. Silvestr je jedním z prvních uctívaných světců a jeho kult se rozšířil po celé Evropě. Silvestr I. se stal patronem dobré úrody a domácího zvířectva. Bývá zobrazován v papežském ornátu s knihou a mušlí nebo býkem.

/Magdalenka/

CESTOVNÍ OKÉNKO – POZNEJME NAŠE PAMĚTIHODNOSTI

Kříž v Hajanech

Oprava kříže v Hajanech byla dokončena. S historií hajanského kříže a jeho neuspokojivým stavem (uražený kříž a rozbitá kamenná deska) jsem seznámil čtenáře Peregrínka v srpnu 2011, v čísle 25.
Pozn. redakce: O historii kříže jsme se dozvěděli, že byl vybudován v roce 1949 p. Urbanem, který bydlel v domku přes ulici vedle obecního úřadu. Kříž stojí na křižovatce polních cest mezi dvěma vzrostlými lipami a poskytuje pocestným pěkný výhled na Syrovice. Během let byl kříž zcela zničen.

Opravu kříže se podařilo dokončit ještě před příchodem podzimních plískanic a prvních mrazů. Žádost o finanční příspěvek z Obecního úřadu Hajany nebyla vyslyšena. Z tohoto důvodu se z jednoho organizátora akce stal sponzor. Byla zvolena levnější varianta opravy. Foto opraveného kříže přikládám.
Díky sponzorovi bylo možné přesto akci dovést do konce. Děkujeme.
Děkuji také všem, kteří přiložili ruce k dílu – Pán Bůh Vám zaplať.

/Ivan Macíček/

LITURGIE A MODLITBA

Jak jen toužím (Já, tvůj Bůh)
Jak jen toužím, abys prožil advent.
Jak jen toužím u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou
a sdílet všechna tvá břemena.
Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy
nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.
Jak jen toužím, abys prožil advent.
Jak jen toužím znovu se zrodit
ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.
Vždyť ti jdu vstříc
od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.

Pozn: Z němčiny přeložil otec Angelo Scarano působící v Římskokatolické farnosti u kostela sv. Jakuba Staršího v Praze – Stodůlkách.

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Žehnání kříže v Tikovicích
Dne 7. 10. se v Tikovské farnosti uskutečnila mimořádná událost. Za účasti duchovních otců Bohuslava Bláhy, Mariusze Sierpniaka a Konstantina Ryšky proběhlo žehnání nově obnoveného kříže na Chřibech, nebo chcete-li na Tikovském kopci.
Od první myšlenky k onomu slavnostnímu dni vedla složitá cesta. Možná jsme ani na počátku netušili, kolik nasazení a odvedené práce bude třeba, aby se z nápadu stala skutečnost. Bez nadšení a zápalu hlavních hybatelů akce by realizace nebyla možná.
Historie kříže na tomto místě má překvapivě dlouhou tradici. Už na mapách z dob Marie Terezie (vládla 1740 – 1780) je tento kříž zaznamenán. V roce 1838 nechal místní občan Fabián Škorpík na vlastní náklady zbudovat nový kříž za původní, již zničený. K této události se pojí listina zavazující obec Tikovice obnovit kříž vždy, když zchátrá. Je na místě zmínit mimořádnou vstřícnost, s jakou se

k našemu záměru od počátku postavil náš pan starosta, Josef Brabenec. Hlavní břemeno spojené s technickým provedením, počínaje zajištěním vhodného dubového dřeva, výroby kotvící konstrukce a samotného kříže a jeho vybavením leželo na panu Františku Peškovi. Chtěl bych tímto vyjádřit vřelý dík nejen jim, ale také našim farníkům a občanům Ořechova, kteří podpořili snahu obnovit tradici kříže na tomto místě. Přispěli obdivuhodnou částkou 35 800 korun. Jména dárců jsou uložena v měděné schránce v patě kříže. Poděkování patří i všem ostatním, kteří se jakkoli podíleli na pracích spojených s tímto velkým dílem.
Nechť Bůh všem oplatí jejich velkorysost!
Náš kříž jsme budovali s láskou a kéž i budoucím generacím poukazuje na důležité hodnoty, které pro nás představuje. Ať všechny povzbuzuje a chrání! */Miroslav Florián/*

Ministrantský výlet

Během podzimních prázdnin, ve dnech 24. - 27. října, se zúčastnilo 12 ministrantů společného výletu s otcem Mariuszem, Tomášem Dudíkem a Markem Ivičičem v obci Olbramkostel. Poprosili jsme je o jejich dojmy a rádi se s vámi o ně podělíme. Příspěvky napsali nebo diktovali sami ministranti.

„ Na výletě se mi moc líbilo. Měl jsem tam svoje kamarády a hráli jsme tam pěkné hry. Chodili jsme také na hřiště a na procházky. Venku byla sice zima, ale většinou jsme byli v teple na faře." */Luboš/*

„ Na výletě se mi moc líbilo. Byl jsem rád, že jsem tam mohl být s kamarády. Bylo nás 12. Staral se o nás Tomáš s Markem. Byl s náma i otec Mariusz, vedl náboženské věci, promítal nám filmy, hráli jsme hry. Je s ním legrace, a když odjížděl, tak nám bylo smutno. Líbilo se mně poslední den ve Znojmě, i když pršelo." */Radek/*

„ Líbilo se mně, jak jsme hledali vtipy. A taky jídlo bylo dobré. Vařil nám Tomáš s Markem. Líbilo se mně, jak nám otec Mariusz večer promítal film o Pánu Ježíši. Rád bych jel někdy na takový výlet znovu."

/Matýsek/

„ Když jsme shrabovali listí, připadal jsem si jako farmář na zahradě. Nejvíc se mně líbila poslední noc, nemohli jsme s Ondrou usnout a tak jsme celou noc četli v bibli. Také se mně líbilo, jak jsme měli předvést, jak Ježíš umývá učedníkům nohy nebo zahrát, jak banditi zbili

člověka, šel kolem kněz a prošel, šel okolo levita, taky prošel bez povšimnutí a až ten obyčejný poslední člověk se zastavil a pomohl a Pán Ježíš se ptal, kdo se zachoval správně." */Tomáš S./*

„ Na výletě se mi líbilo, rád jsem chodil na procházky. Blízko fary bylo pěkné hřiště, kde jsme si mohli hrát."

/Adam/

„ Moc se mně líbilo ubytování na faře a hřiště, na kterém jsme si hráli. Také se mně líbilo hodně, že tam s náma byl otec Mariusz a že tam bylo jídlo a nemuseli jsme se o nic starat."

/Igor/

„Líbilo se mně, jak nám otec Mariusz promítal filmy, třeba jak byl Pán Ježíš pokřtěn v Jordánu nebo film o sv. Maxmiliánovi." */Kryštof/*

„ Na ministrantském výletě se mi líbilo, jak jsme chodili na hřiště, byly tam houpajdy a klouzačky. Líbily se mi hry, nejvíce vtipná hra. Večer jsme si promítali film o Ježíšovi a film o válce." */Tomáš T./*

Co mi přinesla letošní Slavnost Všech svatých?

* Ode dneška už vím, že naše farní rodina umí nejen důstojně slavit

sváteční liturgii, ale také vytvořit nádhernou atmosféru při agapé.

* Zjistila jsem, kolik nezištné lásky a štědrosti jde zapéct do buchet, koláčků, trubiček a zakomponovat do chlebíčků, jednohubek, sušenek a dalších dobrot.

* Při agapé se ukázalo, že otec Mariusz má kladný vztah ke zvířátkům - nejen že je, jak sám přiznal "májové kotě", ale umí i krásnou polskou písničku o kačence, kterou nám rád předvedl :-).

* Poznala jsem, že společnost dobrých lidí, vzájemné povzbuzení, smích, modlitba, přátelský rozhovor dokážou vzbudit dobrou náladu a radost, která vydrží řadu dní.

/Hana Poledňová/

Jak jsme putovali do Compostely

Letos na podzim jsem prožila nezapomenutelné chvíle. Vím, že nejsem první ani poslední, která se do Compostely vydala, ale ráda bych se s vámi podělila o radost z této pouti. Po vzoru středověkých poutníků jsme šli po „Francouzské cestě" ze Samosu do Santiaga de Compostela za svatým Jakubem Starším. Za 5 dní jsme ušli 112 km. Cesta vede v rovinatém kraji mezi vesnicemi, vinicemi, eukalyptovými háji. Poutník nemůže zabloudit – vedou ho ukazatelé se symbolem, kterým je poutnická mušle.

Pátý den, po příchodu do Santiaga, jsme si v biskupském úřadě za katedrálou vyžádali „Certifikát svatojakubského poutníka" po předložení credenciálu (průkazu poutníka, do kterého cestou sbíráte razítka z navštívených kostelů, kaplí, kavárniček, na důkaz toho, že jste tudy prošli). Ve 12 hodin byla mše svatá v katedrále sv. Jakuba Staršího. Úžasným zážitkem byla rozhoupaná obří kadidelnice – rozhoupávalo ji 6 mužů! Během putování se setkáváte s poutníky z celého světa. I když si mnohdy nerozumíte, oči hovoří samy, radost ze setkání.

Na zpáteční cestě jsme navštívili ještě poutní místo Lurdy. Zúčastnili jsme se mše svaté a večerního světelného průvodu. Další nádherná zastávka byla Avignon. Zde opět mše svatá v Katedrále Notre – Dame se zlatou sochou P. Marie, prohlídka Papežského paláce a mostu sv. Benezeta. Poutníkům, kteří se rozhodnou pro pouť ke svatému Jakubovi, ať už zvolí kteroukoli cestu, přeji „Bueno camino!"

/Marie Sýkorová/

Setkání redaktorů farních časopisů s otcem biskupem

V sobotu 3. listopadu 2012 se opět po roce konalo setkání redaktorů farních časopisů brněnské diecéze. V 10 hodin jsme se zúčastnili společné mše svaté v katedrále na Petrově, v kapli Zvěstování, kterou celebroval Mons. Vojtěch Cikrle a byla obětována za nás redaktory a naši práci.

Poté jsme se přesunuli do sálu biskupství, kde setkání dále pokračovalo. P. Roman Kubín nás jménem pastoračního střediska informoval o připravovaném vánočním projektu a během vzájemného nezávazného hovoru jsme vyčkávali příchodu otce biskupa, s nímž nám byl přislíben rozhovor. Abychom se nebáli a nestyděli, měli jsme své dotazy napsat na lístečky, jež se později otci biskupovi předčítaly.

Zmíním zde alespoň několik z nejzajímavějších:

Otče, co vás nejvíce trápí? – Zabydlenost v pohodlnosti.

A co naopak těší? – Kněží, kteří žijí pro druhé, je to pak ponuka k modlitbě.

Co je nejtěžší ve vaší funkci? – Řešit mezilidské vztahy.

Jakou lidskou vlastnost máte rád? – Když je člověk člověkem (vyjádření celistvosti).

Co byste si přál k vánocům? – Nehmotné věci – pro sebe i pro ostatní radost a pokoj.

Kdybyste mohl vyměnit úřad biskupa, co byste rád dělal? – Pracoval bych manuálně – nejraději bych byl zahradník.

Vaše oblíbené jídlo? – Mám rád chleba, mám rád máslo a už odmala mám rád klobásu, vařené brambory a k tomu okurek.

Z čeho čerpáte svůj humor? - Z modlitby, ze svátostí a z modliteb jiných lidí – díky.

Vaše oblíbená kniha? – Na prvním místě je to samozřejmě Písmo svaté. Když jsem byl malý tak tzv. máyovky, dnes dobrá detektivka a z teologické literatury čtu rád Svatého otce Benedikta XVI. – vyvážené.

Oblíbený světec? – sv. František, Tomáš Becket, dnes mám nejblíže k Panně Marii, příběh který promýšlím – Zvěstování.

Máte bratra Karla, který je také kněz, setkáváte se a jaké jsou vaše vztahy? – Setkáváme, minulý týden jsme spolu sloužili mši. Byli jsme společně na hrobě rodičů.

Zlobil jste, když jste byl malý? – Jako každé dítě, zlobil.

Řeknete nám nějakou veselou historku? – Těch je. Jednou po biřmování za mnou přišli starší manželé a přinesli mi jablíčka, tak jim říkám, že nevím, jestli si je můžu vzít, aby jim nechyběla, a paní odpovídá, že jim chybět nebudou, že se jim jich letos urodilo tolik, že už je dávají i prasatům.

Co je Nikodémova noc? – Na Petrově každý pátek večer od osmi do deseti - tma, ticho, osvětlená jen vystavená monstrance, možnost rozhovoru s jáhnem o problémech či zodpovězení otázek, které nás zajímají, možnost jít ke svátosti smíření. Příležitost být vnitřně s Ježíšem. Proč Nikodémova? Protože i on přišel za Ježíšem v noci, na veřejnosti by se ho na nic nezeptal.

Jak máme cele patřit Ježíši? - To řeší František Saleský ve spise Filothea- návod ke zbožnému životu. Jiná je zbožnost řemeslníka, jiná mnicha, jiná dalších lidí, nemůže být u všech stejná. Ježíš přichází, aby byl s námi tam, kde se právě nacházíme. Mohu prát, psát, vařit, kácet stromy, pracovat v nemocnici…ale hlavně to mohu dělat buď z lásky k druhým anebo s naštváním. První možnost je most, který s námi Kristus vytváří k druhým lidem.

Beseda byla zakončena spontánním potleskem, autogramiádou a závěrečným rozloučením. Někteří redaktoři využili ještě možnosti vystoupat na věž katedrály, navštívit diecézní muzeum a klenotnici.

/Lada/

Sváteční mše svatá v Nebovidech

V neděli 25. 11. 2012 se konala sváteční mše svatá v kostele sv. Kříže v Nebovidech. Starobylý kostel z počátku 13. století hostil již čtvrtou slavnostní mši svatou na svátek sv. Kateřiny Alexandrijské v 21. století. Výjimečná byla nejen tím, že probíhala v živém světle stovek svící jako ve středověku, ale také nedělním termínem, který zvýraznil duchovní atmosféru prostoru i liturgie!

Návštěvníků a příznivců krásné hudby se zde sešlo více než 120.

V průběhu i po skončení mše svaté zazněly hlasy hudebního tělesa Capella Moraviae, pod vedením uměleckého šéfa souboru Josefa Gerbricha. Posluchači ocenili mimořádný hudební výkon potleskem, stejně jako minulý koncert tohoto tělesa, konaný již letos na jaře.

Pořadatelé této tradiční podzimní události zvolili datum 25. listopadu k poctě patronky zdejšího kostela sv. Kateřiny Alexandrijské, aby si věřící

i návštěvníci kostela připomínali každoročně původní zasvěcení Domu Božího v Nebovidech. Jak o tom konečně vypovídají zdejší unikátní gotické nástěnné malby z doby císaře Karla IV.

Zájemci mohou navštívit stránky Obnovené Matice Moravské na Facebooku, kde jsou umístěny záznamy koncertů, slavnostních mší a dalších kulturních akcí.

Na přípravě slavnostní mše svaté se podílela Obec Nebovidy, Obnovená Matice Moravská, o. s. a Římsko-katolická farnost v Moravanech.

/Martin T. Hotárek, Obnovená Matice Moravská o. s. /

Vlajky

V mém pokoji jsou už několik let v klíčové dírce zastrčené dvě vlaječky. *Česká* (se kterou jsem svoji zemi prezentoval ve Španělsku v Madridu na celosvětovém setkání mládeže v roce 2011) *a papežská* (tu jsem si zakoupil při setkání s papežem ve Staré Boleslavi v roce 2009). Denně mi tedy připomínají dvě skupiny, do nichž patřím. Českou republiku a Církev římskokatolickou.

Co mi na vlajkách přijde zajímavé, je to, že česká z klíčové dírky neustále vypadává nebo se alespoň vyvrací a drží jen v případě, pokud ji podepřu tou papežskou, která mimochodem drží napevno a nikdy s ní problémy nebyly.

Nedávno mne k této situaci napadla trefná metafora.

Náš stát se bez pomoci Církve neobejde. Jen díky neúnavné podpoře ze strany Církve – a to nejsou jen biskupové, kněží a řeholní sestry, ale MY VŠICHNI – může jít tím správným směrem. A proto vás všechny chci vyzvat k modlitbě za naši zemi. Obzvlášť v dnešní době, kdy je na nás katolíky útočeno ze všech stran – a to nejen v souvislosti s restitucemi.

Modleme se za politiky, za lásku mezi občany, za pravdu. Jen vytrvalá a pravidelná modlitba každého z nás může náš stát podepřít tím správným způsobem a zajistit mu pevné základy.

/Arnold Knírek/

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA POVŠIMNUTÍ

Aj takto sa to môže skončiť

Milí čtenáři, minule jsem vám nabídla knihu věnovanou manželství, a dnes bych v tomto tématu chtěla pokračovat. Jde o italský film, který v originále zní CASO MAI. Slovenští tvůrci, kteří připravili dabing ho pojmenovali – Aj takto sa to môže skončiť.

Děj se odehrává v zapadlé vesničce, kam přijíždí dva mladí lidé s touhou po uskutečnění sňatku na tomto netradičním místě. Ani jeden z dvojice však netuší, že především „vinou" místního kněze půjde taktéž o velice netradiční obřad. Jak netradiční, už shlédněte sami.

/Lada/

DŮLEŽITÁ VÝROČÍ

20. listopadu 2012 by se dožila kulatého výročí 70. let paní MUDr. Marie Hendrychová, rozená Fasurová z Ořechova. Zemřela po těžké nemoci 1. 4. 1990, ve věku 47 let. Byla dobrou diagnostičkou, často navštěvovala místní nemocné a nezištně jim pomáhala. Náš kostel navštěvovala pravidelně, za všech okolností.

Kdo jste ji znali, vzpomeňte na ni v modlitbách.

24. prosince 2012 by se dožila 100 let vážená paní Štěpánka Homolková z Ořechova. Zemřela u své dcery v Dobré dne 5. 2. 2012. Byla udržovatelkou ořechovských tradic, vyšívala kroje, ubrusy, oltářní plachty, dečky aj. Byla velmi zbožná a byla platnou pomocnicí místních kněží a neodmyslitelnou při všech církevních slavnostech, pohřbech a poutích. Pro náš kostel a farníky udělala mnoho užitečného.

Modleme se za ni.

/Ludmila Krečmerová/

CO NÁS ČEKÁ

Adventní duchovní obnova v sobotu 8. prosince. Vede o. Tomáš Paradic, bývalý farář z Moravan, momentálně působí v Písku u Kutné Hory.

Program:

9:00 přednáška v Moravanech, kostel sv. Václava, po přednášce výstav Nejsvětější svátosti do 10:30 a příležitost ke Svátosti smíření

11:00 přednáška v Ořechově, kostel Všech svatých, po přednášce výstav Nejsvětější svátosti do 12:30 a příležitost ke Svátosti smíření

16:30 mše sv. v Ořechově + přednáška

18:30 mše sv. v Moravanech + přednáška + tichá adorace dle zájmů

„Jeden dárek navíc" – také v letošním adventu se zapojíme **v Ořechově** do charitativní akce na podporu dětí v Ekvádorském městečku Ventanas. Akci můžete podpořit zakoupením papírového andělíčka třetí a čtvrtou adventní neděli, tj. 16. 12. a 23. 12., po mši svaté.

Koncert koled a lidových písni – dechová hudba, hrají Vacenovjáci v neděli 16. 12. v 16:00 hodin v orlovně v Silůvkách.

Živý betlém na 1. svátek vánoční 25. 12. v 16:30 hodin před kostelem Všech svatých.

Vánoční beseda v Moravanech na faře v neděli Svaté Rodiny 30. 12. v 17:00.

Vánoční koncert Chrámového sboru a místní scholy u kostela Všech svatých v Ořechově v neděli na Tři krále 6. 1. 2013 v 16:00 a po skončení pro všechny agapé ve farní budově.

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH		Ořechov	Ořechov Sv. Jiří	Moravany	Nebovidy
24. 12. 2012 Pondělí	Štědrý den - půlnoční (Vigilie Nar. Páně)	21:30	20:30	23:00	
25. 12. 2012 Úterý	Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční	9:15	8:00	10:45	7:45
26. 12. 2012 Středa	Svátek sv. Štěpána	9:15	8:00	10:45	7:45
30. 12. 2012 Neděle	Svátek sv. rodiny obnovení manželských slibů	9:15	8:00	10:45	7:45
31. 12. 2012 Pondělí	Svátek sv. Silvestra, mše sv. jako poděkování za uplynulý rok s prosbou o požehnání do Nového roku 2013	17:30		19:00	
1. 1. 2013 Úterý	Slavnost Matky Boží P. Marie, Nový rok	9:15	8:00	10:45	7:45

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdalenka Šímová, Markéta Kořenková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Uzávěrka je do 24. dne měsíce, zpravodaj vychází každou poslední neděli v měsíci. Telefon: 777 674 936

V Moravanech 31.12 po mši svaté bude možnost adorace Nejsvětější Svátosti do 21. hodiny (a déle dle zájmu)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdalenka Šímová, Markéta Kořenková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Uzávěrka je do 24. dne měsíce, zpravodaj vychází každou poslední neděli v měsíci. Telefon: 777 674 936